

и, като си потаи гнѣвътъ, рече на брата си : Ела да отидемъ на расходка. — Когато бѣхъ на полето самы, Каинъ нападнъ на брата си и го уби. Подиръ туй Богъ му дума : „Какво направи ты Каине : братоватати кръвь, която пролѣ ржката ти, вика къмъ мене. Земята, която испи кръвьта на Авеля да е проклѣта, да я работишь съ голѣмъ и съ много трудъ, и тя пакъ да ти не дава плодъ ! да са скиташь по лицето на земята.“ — А Каинъ, като не са надѣяше да приеме прошка, побѣгва. (Быт. д. 1—16.).

§. 9. *Построеніето на ковчегътъ.*

Като порасте числото на хората, надвихъ лошевинытъ. За туй Богъ, рѣши да истреби челоуѣшкыйтъ родъ съ потопись. Но той пощади Ноя и дѣцата му, защото живѣяхъ добродѣтелно. И тѣй Ной по Божіе повелѣніе построи голѣмъ ковчегъ въ образъ на корабъ, засмоли го и внесе въ него отъ сичкытъ птици и отъ сичкытъ животны по единъ чифтъ. (Быт. е. 1).

§. 10. *Потопътъ на 2262 год. отъ създаеніето на свѣтътъ.*

Щомъ влѣзе Ной въ ковчегътъ съ жена си, съ тримата си сынове и съ третѣ си снахы, бликнхъхъ сичкытъ воды отъ моретата и отъ изворытъ ; съврѣменно и дѣждъ голѣмъ паднъ четиредесеть денье и ноци. Водытъ слѣдователно покрыхъхъ сичкото лице на земята толкозь, щото са подигнхъхъ петнайсетъ аршина надъ най высокытъ горы. И тѣй сичко погинъ отъ потописьтъ, а ковчегътъ като са подигаеше отъ водытъ плаваше. (Быт. з. 1—.).